

BIBIJELO

Dubravko Mihanović

**M
K D**
Kazalište Marina Držića



nakladnik

KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

Dubrovnik

za nakladnika

ravnateljica

Jasna Jukić

grafičko oblikovanje

Dražan Jurković

fotografije

Željko Tutnjević

fotografija na naslovnici

Borko Vukosav

e-mail adresa:

kmd@du.t-com.hr

web stranice:

www.kazaliste-dubrovnik.hr

tisak:

ALFA-2 d.o.o.

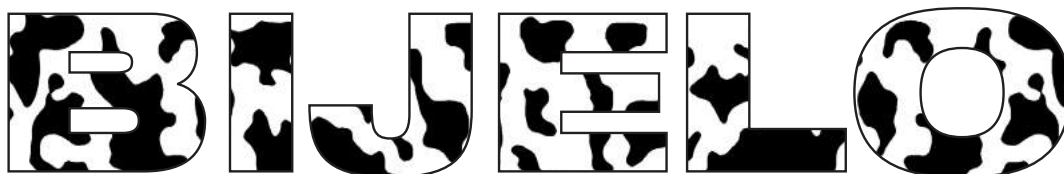
naklada:

150 primjeraka

KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA
DUBROVNIK

Sezona 2010./2011.

Dubravko Mihanović



Premijera: 5. ožujak 2011.



Dubravko Mihanović

BIJELO

Podjela uloga:

Majstor
Mali

Branimir Vidić
Zdeslav Čotić

Autorski tim:

Redatelj
Scenografkinja
Kostimografkinja
Skladateljica

Ivan Leo Lemo
Vesna Režić
Mirjana Zagorec
Paola Dražić Zekić

Oblikovatelj svjetla
Inspicijentica
Šaptačica

Silvio Giron
Kaća Katica Carević
Ivana Ljepotica





Dubravko Mihanović (Zagreb, 1975.), hrvatski dramatičar i dramaturg

Diplomirao dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Dramski su mu tekstovi izvođeni u kazalištima u Zagrebu, Splitu, Zadru, Virovitici, Požegi, Dublinu i Sarajevu. Kao dramatičar debitira 1998. godine predstavom Bijelo u režiji Ivana Lea Leme i izvedbi ansambla HNK Split. Za istu dramu je 1998. godine dobio Nagradu za dramsko djelo "Marin Držić", a drama je uvrštena i u knjige Nova hrvatska drama i Croatian Radio Plays in the 1990s, te je snimljena za Hrvatsku televiziju. Nagradu za dramsko djelo "Marin Držić" ponovno je dobio 2004. za dramu Žaba, čija je produkcija u Teatru ITD nagrađena i Marulovom nagradom te Nagradom hrvatskog glumišta, objema za najbolju predstavu te sezone u Hrvatskoj. Zaposlen je kao dramaturg u GDK Gavella.

Učitelj i učenik

Svatko je svakome učitelj
Svatko je svakome učenik
Jedan smo drugome slušatelj
Jedan smo drugome suputnik

Putujemo mračnim stazama
Strah nam u jedra puše
Putujemo raznim frazama
Ledenjaci suza za nama se ruše

Dok čeznemo na prozorima
Blaga krava na iskon podsjeća
Dok sunce se klanja obzorima
Čovjek s čovjekom suosjeća

Ivan Leo Lemo (na probi Bijelog)





Ivan Leo Lemo, redatelj

Rođen u Splitu. Diplomirao kazališnu režiju i radiofoniju na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu. U svoje 34 godine života režirao je četrdesetak predstava u Hrvatskoj, Njemačkoj, Srbiji i Makedoniji. Neke od tih predstava

su gostovale po domaćim i svjetskim festivalima te bile nagrađivane. Radio je u većini hrvatskih kazališta; drame, opere, operete i predstave za djecu. U kazalištu Marina Držića dva puta je režirao „Teštamenat“ te „Malog princa“ i „Sanjare“. Živi u Zagrebu. Inspiraciju pronalazi u Vedama, korpusu tekstova koji je nastao u drevnoj Indiji.

www.ivanleolemo.com



Branimir Vidić

Upisao je Akademiju za kazalište, film i televiziju u Zagrebu akademske godine 1979./1980. Kao stipendist dubrovačkog teatra došao je u angažman u KMD 1984. godine. „Došao sam probati, i ostao.“ Od niza uloga koje

je ostvario u Kazalištu Marina Držića posebno su mu drage u Romanci o tri ljubavi Antuna Šoljana, frančezariji „Ilija aliti muž zabezoeen“ Marina Tudiševića, te uloga Luka u „Kati Kapuralici“ Vlaha Stullija. U Zagrebu je veliki broj uloga ostvario u Hrvatskom narodnom kazalištu, u Dramskom kazalištu Gavella i u Zagrebačkom gradskom kazalištu Komedija. Zapažena umjetnička ostvarenja ostvaruje na filmu, televiziji i radiju.



Zdeslav Čotić

Rođen je 12. rujna 1981. u Splitu gdje je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je na Fakultetu humanističkih nauka u Mostaru, smjer dramska umjetnost – gluma. Član je ansambla KMD od ožujka 2010. godine. Nastupao je u Mostaru (Hrvatsko narodno

kazalište, Narodno pozorište, Mostarski teatar mladih, Mo-Art), Splitu (Hrvatsko narodno kazalište, Gradsko kazalište mladih, Splitsko ljeto, Malo splitsko kazalište) te sada i u Kazalištu Marina Držića u predstavama: „Kidaj od svoje žene“, „Ženski turbo pop bend“, „Imbarak/Ljubav na Prijekomu“ i „Sedam lakih komada“.



Vesna Režić, scenografkinja

Rođena u Splitu 1974. godine. Diplomirala scenografiju na Accademia di Belle Arti u talijanskom gradu Macerati. Od 1999. godine angažirana je kao scenografkinja u mnogim hrvatskim kazalištima, surađuje s brojnim redateljima i autorica

je scenografija u preko 60 opernih, dramskih i baletnih predstava. Dobitnica je nagrada *Naj, naj, naj* za dječju predstavu *Vlado i Tanja* (2001.), *Peristila* za operu *Oedipus rex* (2002), *Zlatnog smijeha* za predstavu *Kurve* (2007.) i *Marula* (2010.) za *Prije sna*. Ovo joj je šesta suradnja s KMD-om (Suzana Čista, *Kad Sunce zađe*, *Mali princ*, *Planet Drzic*, *Sanjari*).



Mirjana Zagorec, kostimografkinja

Rođena je 1965. godine u Zagrebu, gdje je diplomirala smjer dizajna odjeće na tehnološkom fakultetu. Kostimografijom se bavi od 1987. godine. Do sada je napravila oko 170 kostimografija u gotovo svim hrvatskim kazalištima

te nekoliko stranih produkcija od kojih izdvaja musical „Chicago“ u St. Petersburgu. Među njezina značajnija kostimografska rješenja valja ubrojiti kostime za predstave „Magic & Loss“ i „Veliki meštar sviju hulja“ (ZKM), „Duhi“, „Život je san“ i „Raspra“ (HNK Rijeka), „Ima zločina i zločina“ (HNK Osijek), lutkarsku predstavu „Djevojčica sa žigicama“ Dječjeg kazališta Osijek, „Buba u uhu“, „Budala za večeru“ i „Čaruga“ (GK Komedija) i „Parsifal, Ifigenija“, „Kako živi Antuntun“ i „Rock’n’roll za dva miša“ (Mala scena). Dobitnica je tri Marulićeve nagrade za kostimografiju predstava „Adam i Eva - Hrvatska rapsodija“ (1997.) te za predstave „Hasanaga“ (HNK Zagreb) i „Nemoćnik u pameti“ (Komedija) za 2000. godinu. U Kazalištu Marina Držića radila je na predstavama: „Pitanje časti“ u režiji Maje Šimić i „Teštamenat“ u režiji Ivana Lea Lema.



Paola Dražić Zekić, skladateljica

Rođena 1958. godine u Dubrovniku, rano počinje objavljivati pjesme u lokalnim glasilima, a skladanjem komorne glazbe počela se baviti u srednjoj školi, te joj se skladbe izvode u okviru

manifestacije „Dani hrvatske glazbe“. Veliku podršku, kao i poduke, dobiva od skladatelja Borisa Papandopula. Negdje u

to vrijeme okušava se i u pisanju scenske glazbe u ST „Lero“ surađujući s autorskim timom ove predstave. Violu diplomira na dubrovačkom odjelu zagrebačke Muzičke akademije i deset godina svira u DSO i različitim komornim sastavima („Collegium musicum Ragusinum“, Komorni orkestar „Luka Sorkočević“, gudački kvartet). Za vrijeme studija prvi put profesionalno surađuje kao skladatelj scenske glazbe u KMD. Surađivala sa HNK u Varaždinu, Splitu (za koji piše i prvu baletnu glazbu – „Krvava svadba“) Mostaru , na Dubrovačkim ljetnim igrama i Splitskom ljetu te u SAD (University of La Verne, California). Za glazbu u predstavi „Dum Marinovi sni“ nagrađena godišnjom nagradom hrvatskog glumišta. Pisala glazbu za dramski program HTV . Kao autor novih skladbi sudjelovala na festivalu dalmatinskih klapa u Omišu. Autorica dvaju mjuzikla koje je postavila na scenu s djecom („Ivica i Marica“ i „Crvenkapica“). Surađivala sa Ljetnom slavističkom školom FF u Zagrebu i projektima HD klasičnih filologa. Sudjeluje u vođenju kreativnih radionica za djecu i mlade, posebno ističući Glazbenu radionicu KALAMOTA, te i dalje povremeno piše edukativne skladbe za najmlađe i komornu glazbu, s kojom je cijela priča i započela.

Tehničko osoblje:

Baldo Dužević (voditelj stolarske radionice),
Jelka Grljević (voditeljica krojačke radionice),
Mario Capursi (majstor tona),
Mišo Baričević (slikar izvođač),
Silvio Giron (majstor rasvjete),
Tomislav Glegj (majstor pozornice),
Stela Đurović (rekviziterka),
Stijepo Prčan (finalizator dekora),
Dragan Pantović (tehničar tona i rasvjete),
Maja Nagy (garderobijerka),
Asim Arslanagić (pomoćnik majstora pozornice),
Krešimir Ferizović i Borivoje Ljubojević (opsluživači pozornice)